

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ondřeje Mráky a soudkyní Michaely Bejčkové a Sylvie Šiškové v právní věci žalobce: **V. P.**, zast. Mgr. Marianem Francem, advokátem se sídlem Škroupova 796/10, Plzeň, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 12. 2020, čj. CPR-26939-3/ČJ-2020-930310-V242, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 21. 1. 2021, čj. 58 A 1/2021-21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal ke krajskému soudu dne 12. 1. 2021 prostřednictvím svého zástupce žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 12. 2020 týkajícího se jeho správního vyhoštění. V žalobě uvedl, že rozhodnutí žalované mu bylo doručeno dne 15. 12. 2020.

[2] Krajský soud žalobu v záhlaví označeným usnesením pro opožděnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Podle krajského soudu posledním dnem lhůty pro podání žaloby proti rozhodnutí žalované bylo pondělí 28. 12. 2020 (viz § 172 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, a § 40 odst. 1 a 3 s. ř. s.).

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností. Stěžovatel poznamenal, že v žalobě uvedené datum doručení je datum doručení rozhodnutí jeho zástupci, nikoli přímo jemu. Namítl, že jeho zástupce neměl k přebírání této formy písemnosti úředně ověřenou plnou moc. Žalobce je přesvědčen, že rozhodnutí žalované mělo být doručeno přímo jemu do vlastních rukou. Zaslání rozhodnutí jeho zástupci lze považovat pouze za informativní. Dne 7. 1. 2021 žalobce kontaktoval svého zástupce, aby jej upozornil, že pravděpodobně obdrží rozhodnutí o správním vyhoštění. Zástupce žalobce podal žalobu z obavy z prodlení.

[4] Stěžovatel navrhl, aby NSS napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Podle § 20 odst. 2 správního řádu písemnost, která se doručuje do vlastních rukou, lze doručit adresátovi, nebo též tomu, koho adresát k přijetí písemnosti zmocnil písemnou plnou mocí s úředně ověřeným podpisem; úřední ověření není třeba, pokud byla plná moc udělena před doručujícím orgánem.

[7] Podle § 33 odst. 1 správního řádu si účastník může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí.

[8] Podle § 34 odst. 2 správního řádu s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.

[9] Ve správním řízení se podle § 33 správního řádu může účastník dát zastoupit na základě písemné plné moci. V takovém případě v souladu s § 34 odst. 2 téhož zákona platí, že se písemnosti doručují pouze zástupci, s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat. Ustanovení § 33 odst. 1 správního řádu nevyžaduje, aby plná moc byla úředně ověřena. V případě, že účastník nemá zástupce ve smyslu § 33 správního řádu, může podle § 20 odst. 2 správního řádu zmocnit písemnou plnou mocí jinou osobu k přebírání písemností doručovaných do vlastních rukou. Plná moc podle § 20 odst. 2 správního řádu však musí být na rozdíl od plné moci podle § 33 odst. 1 správního řádu úředně ověřena. Vzájemný vztah mezi § 20 odst. 2 a § 33 správního řádu je takový, že v situaci, kdy má účastník zástupce podle § 33 správního řádu, neuplatní se § 20 odst. 2 správního řádu (viz rozsudek NSS ze dne 11. 6. 2009, čj. 1 As 43/2009-52). Obecné zmocnění podle § 33 správního řádu v sobě zahrnuje i zmocnění k přijímání a zasílání písemností (srov. § 34 odst. 2 správního řádu).

[10] V projednávané věci je ve správním spise založena plná moc ze dne 15. 4. 2020 udělená zástupci stěžovatele advokátu Mgr. Marianu Francovi (není úředně ověřena). Jedná se o plnou moc udělenou ve smyslu § 33 správního řádu. Výslovně je v ní uvedeno, že tato plná moc je udělena i k přijímání písemností. Rozhodnutí žalované bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 15. 12. 2020. Lhůta k podání žaloby proti rozhodnutí žalované činila 10 dnů a v souladu s tím, co bylo výše uvedeno o doručování písemností ve správním řízení, uplynula v pondělí 28. 12. 2020 (§ 172 odst. 2 zákona o pobytu cizinců a § 40 odst. 1

a 3 s. ř. s.). Krajský soud tedy správně dovodil, že žaloba podaná dne 12. 1. 2021 byla podána opožděně. Nebylo zapotřebí, aby rozhodnutí žalované bylo zasíláno přímo stěžovateli, neboť jako zastoupený neměl na základě doručované písemnosti povinnost něco osobně vykonat. Lhůta k podání žaloby se tedy odvíjela pouze od doručení rozhodnutí zástupci stěžovatele. Nebylo také nutné, aby plná moc podle § 33 správního řádu byla úředně ověřena (viz předchozí bod). Námitky stěžovatele proto nejsou důvodné.

[11] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

[12] Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalované nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec její běžné činnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 16. března 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu